

Regler om god advokatskik

inden for Det Europæiske Fællesskab

INDHOLD

1. **Indledning**
 - 1.1 Advokatens stilling i samfundet
 - 1.2 Karakteren af regler om god advokatskik
 - 1.3 Reglernes formål
 - 1.4 Den af reglerne omfattede personkreds
 - 1.5 Reglernes materielle anvendelsesområde
 - 1.6 Definitioner

2. **Almindelige principper**
 - 2.1 Uafhængighed
 - 2.2 Tillid, troværdighed og personlig integritet
 - 2.3 Diskretionspligt
 - 2.4 Respekt for udenlandske advokatororganisationers regler om god advokatskik
 - 2.5 Uforenelige beskæftigelser
 - 2.6 Individuel reklamering
 - 2.7 Klientens interesser
 - 2.8 Indskrænkning af advokaters ansvar over for klienten

3. **Forholdet til klienter**
 - 3.1 Påtagelse og udtræden af sager
 - 3.2 Interessekonflikter
 - 3.3 Salæraftaler om andel i sagens genstand (pactum de quota litis)
 - 3.4 Honorarfastsættelse
 - 3.5 A conto-afregning
 - 3.6 Honorardeling
 - 3.7 Retshjælp
 - 3.8 Klientmidler
 - 3.9 Advokatansvarsforsikring

4. **Forholdet til retten**
 - 4.1 Adfærdsregler i og overfor retten

- 4.2 Korrekt processuel adfærd
- 4.3 Opførsel i retten
- 4.4 Urigtige eller vildledende oplysninger
- 4.5 Reglernes anvendelse i voldgiftssager etc.

- 5. **Forholdet mellem advokater**
- 5.1 Det kollegiale fællesskab
- 5.2 Samarbejde mellem advokater i forskellige medlemslande
- 5.3 Korrespondance mellem advokater
- 5.4 Henvisningshonorar
- 5.5 Kommunikation med modparten
- 5.6 Advokatskifte (annulleret på Plenary Session i Dublin 6. december 2002)
- 5.7 Hæftelse for honorar
- 5.8 Efteruddannelse
- 5.9 Tvister mellem advokater i forskellige medlemslande

1. PRÆAMBEL

1.1. Advokatens stilling i samfundet

I et samfund, der hviler på respekt for lov og ret, udfylder advokaten en særlig rolle. Hans pligter er ikke begrænset til den pålidelige udførelse inden for lovens bogstav af den opgave, som er betroet ham af klienten. Advokaten skal tjene retfærdighedens interesser såvel som de klienters interesser, hvis rettigheder og friheder, det er betroet ham at hævde og forsvare, og det er hans pligt ikke blot at tage sin klients sag, men også at være hans rådgiver.

Advokatens funktion pålægger ham derfor forskelligartede – fra tid til anden tilsyneladende modstridende – juridiske og moralske forpligtelser overfor

- klienten
- retten og andre myndigheder for hvilke advokaten optræder på klientens vegne.
- advokatstanden i almindelighed og hver enkelt kollega i særdeleshed og
- det retssøgende publikum, for hvilket eksistensen af en fri og uafhængig advokatstand, hvis integritet bygger også på respekt for regler opstillet af standen selv, er et væsentligt middel til værn for menneskerettighederne over for statsmagten og andre interesser i samfundet.

1.2. Karakteren af regler om god advokatskik

1.2.1.

Regler om god advokatskik hviler på en frivillig vedtagelse af advokatstandens side med det formål at sikre advokatens rette udøvelse af en funktion, der anerkendes som væsentlig i alle civiliserede samfund. Advokatens undladelse af at efterleve disse regler må i sin yderste konsekvens udløse disciplinære sanktioner.

1.2.2.

Den enkelte advokatorganisations regler om god advokatskik udspringer af dens egne traditioner. De er tilpasset den pågældende organisation, advokaternes virkefelt i vedkommende medlemsstat, dens juridiske og administrative procedurer og dens nationale lovgivning. Det er hverken muligt eller ønskeligt at tage dem ud af deres sammenhæng eller at gøre sådanne regler generelt anvendelige, da de ifølge deres natur er uegnede dertil.

De enkelte advokatorganisationers særlige regler om god advokatskik er ikke desto mindre baseret på de samme værdier og har som oftest et fælles grundlag.

1.3. Reglernes formål

1.3.1.

Den fortsatte integration af Det europæiske Fællesskab og den øgede hyppighed af advokatvirksomhed på tværs af fællesskabets landegrænser har gjort det nødvendigt i almenhedens interesse at fastlægge fælles regler med hensyn til grænseoverskridende virksomhed gældende for alle advokater inden for fællesskabet, uanset hvilken advokatorganisation de tilhører. Et særligt formål med vedtagelsen af disse regler er at afbøde vanskelighederne ved anvendelse af ”doblede adfærdsregler” som omtalt i artikel 4 i EF-direktiv 77/249 af 22. marts 1977.

1.3.2.

De organisationer, der gennem CCBE (Rådet for advokaterne i Det europæiske Fællesskab) repræsenterer advokatstanden, henstiller, at de regler, der fastlægges i de følgende artikler,

- Skal anerkendes som udtryk for en almindelig enighed blandt alle advokatororganisationer inden for Det europæiske Fællesskab
- Skal vedtages nationalt og/eller på fællesskabsplan snarest muligt som bindende regler for advokaters grænseoverskridende virksomhed inden for Det europæiske Fællesskab;
- Skal tages i betragtning ved enhver revision af nationale regler om god advokatskik med henblik på en fremadskridende harmonisering.

De udtrykker endvidere det ønske, at nationale regler om god advokatskik i videst muligt omfang vil blive fortolket og anvendt i overensstemmelse med reglerne i denne codex.

Når disse regler er vedtaget som bindende i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed, vil advokatens fortsat være forpligtet til at respektere de regler, der er gældende for den advokatororganisation, han tilhører, for så vidt de er forenelige med reglerne i denne codex.

1.4. Den af reglerne omfattede personkreds

De følgende regler skal finde anvendelse på advokater i Det europæiske Fællesskab, som disse defineres i direktiv 77/249 af 22. marts 1977.

1.4.2.

For advokaters grænseoverskridende virksomhed inden for EU gælder tillige den af CCBE vedtagne Code of Conduct for lawyers in the European Union.

1.5. Reglernes materielle anvendelsesområde

De følgende regler skal, uden at foregribe bestræbelserne for en fremadskridende harmonisering af regler om god advokatskik, der gælder internt i et medlemsland, gælde for advokaters grænseoverskridende virksomhed inden for Det europæiske Fællesskab. Ved grænseoverskridende virksomhed forstås:

- (a) Al professionel kontakt med advokater fra en anden medlemsstat; og
- (b) Advokatens professionelle aktivitet i en anden medlemsstat end advokatens hjemland, hvad enten advokaten er fysisk til stede i den anden medlemsstat eller ej.

1.6. Definitioner

I disse regler betyder

”hjemland” den medlemsstat, hvis advokatororganisation advokatens tilhører,

”værtsland” enhver anden medlemsstat, hvor advokaten udøver grænseoverskridende virksomhed,

”kompetent myndighed” de(n) professionelle organisation(er) eller myndighed(er) i vedkommende medlemsstat, der er ansvarlig for fastsættelse af regler om god advokatskik og disciplinært tilsyn med advokater.

2. ALMINDELIGE PRINCIPPER

2.1. Uafhængighed

2.1.1.

De mange pligter en advokat er underkastet kræver hans fuldstændige uafhængighed af enhver uvedkommende påvirkning, især sådanne, som kan udspringe af hans personlige interesser eller pres udefra. Denne uafhængighed er lige så nødvendig for tilliden til retsplejen som dommerstandens uvildighed. En advokat skal derfor undgå enhver svækkelse af sin uafhængighed og må ikke gå på akkord med den professionelle standard og etik for at gøre sin klient, retten eller tredjemand tilpas.

2.1.2.

Denne uafhængighed er nødvendig i forbindelse med såvel juridisk rådgivning som retssager. Advokatens rådgivning til klienten er uden værdi, hvis den kun ydes for at stille ham selv i gunstig lys, for at pleje egne interesser eller som følge af andre uvedkommende påvirkninger.

2.2. Tillid, troværdighed og personlig integritet

Tillidsforhold kan kun bestå, hvor advokatens personlige ære, hæderlighed og integritet er hævet over enhver tvivl. For en advokat er disse traditionelle gode egenskaber professionelle pligter.

2.3. Diskretionspligt

2.3.1.

Det er en væsentlig forudsætning for advokatens virke, at han kan modtage oplysning om forhold, som klienten ikke ville betro andre, og at han kan gøres bekendt med oplysninger i fortrolighed. Uden klientens vished om diskretion kan tillid ikke bestå. Diskretion er derfor en primær og fundamental ret og pligt for advokaten.

2.3.2.

Alle oplysninger meddelt af en klient eller modtaget om en klient eller andre i forbindelse med arbejdet for klienten skal således respekteres af advokaten som fortrolige.

2.3.3.

Diskretionspligten er tidsubegrænset.

2.4. Respekt for udenlandske advokatororganisationers regler om god advokatskik

Ifølge fællesskabsretlige regler (specielt direktiv 77/249 af 22. marts 1977) kan en advokat fra et andet medlemsland være forpligtet til at efterleve de regler om god advokatskik, der er fastsat af advokatororganisationen i værtslandet. Advokaten er forpligtet til at gøre sig bekendt med de regler, han vil være underkastet som led i udførelsen af enhver opgave.

2.5. Uforenelige beskæftigelser

2.5.1.

For at kunne udøve sit virke i fuld uafhængighed og i overensstemmelse med advokatens pligter som et organ i retsplejen er advokaten afskåret fra visse beskæftigelser.

2.5.2.

En advokat, der repræsenterer eller forsvarer en klient i en retssag eller over for offentlige myndigheder i et værtsland, skal respektere de der gældende regler om beskæftigelser, der er uforenelige med advokatvirksomhed.

2.5.3.

En advokat, der har etableret sig i et værtsland, hvor han ønsker at deltage direkte i erhvervs- eller anden virksomhed, der ikke er forbundet med advokatvirksomhed, skal respektere de der gældende regler om beskæftigelser, der er forbudt eller uforenelige med advokatvirksomhed.

2.6. Individuel reklamering

2.6.1.

En advokat må ikke reklamere eller markedsføre sig på en måde, der ikke er tilladt. I øvrigt må en advokat alene reklamere eller markedsføre sig i den udstrækning og på den måde, som er forenelig med de regler om god advokatskik, han er underkastet.

2.6.2.

Reklamering og markedsføring, herunder i medierne, anses for lovlig, for så vidt advokaten godtgør, at reklameringen blev foretaget med det formål alene at nå klienter eller potentielle klienter i et område, hvor sådan reklame er tilladt, og at udbredelse andetsteds var utilsigtet.

2.7. Klientens interesser

En advokat skal altid under iagttagelse af gældende ret og god advokatskik handle i sin klients interesse og skal lade denne gå forud for sine egne og sine kollegers interesser.

2.8. Indskrænkning af advokaters ansvar over for klienten

I den udstrækning loven for medlemsstat og værtsland gør det muligt, må advokaten indskrænke sit ansvar over for klienten, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, som advokaten er underlagt.

3. FORHOLD TIL KLIENTER

3.1 Påtagelse og udtræden af sager

3.1.1.

En advokat må ikke påtage sig en sag uden efter direkte anmodning fra klienten. Advokaten kan dog påtage sig en sag efter anmodning fra en anden advokat på en klients vegne eller efter anmodning fra et dertil kompetent organ.

3.1.2.

En advokat skal rådgive klienten og vare hans interesser hurtigt, samvittighedsfuldt og omhyggeligt. Han er personlig ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der gives ham. Han skal holde klienten underrettet om forløbet af en sag, der er betroet ham.

3.1.3.

En advokat bør ikke uden samarbejde med en dertil kvalificeret kollega påtage sig udførelsen af en opgave, som han ved eller bør vide, at han savner fornøden kompetence til at løse.

En advokat bør ikke påtage sig sager, medmindre han under hensyntagen til andet arbejdspress kan behandle disse med passende hurtighed.

3.1.4.

En advokat må ikke udnytte sin ret til at udtræde af en sag på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at klienten hindres i rettidigt og uden skadevirkning for ham at søge anden juridisk bistand.

3.2 Interessekonflikter

3.2.1.

En advokat må ikke rådgive, repræsentere eller virke for to eller flere klienter i samme sag, hvis der er interessekonflikt mellem disse eller betydelige risiko derfor.

3.2.2.

Advokaten skal træde helt ud af sagen, hvis interessekonflikt opstår mellem to eller flere af hans klienter, hvis risiko for krænkelse af diskretionspligten opstår, eller hvis hans uafhængighed vil kunne anfægtes.

3.2.3.

En advokat skal også afstå fra at virke for en ny klient, hvis der herved opstår risiko for brud på den diskretionspligt, der påhviler ham i forhold til en tidligere klient, eller hvis det kendskab til dennes forhold, som advokaten har erhvervet, vil udgøre en utilbørlig fordel for den nye klient.

3.2.4.

Når advokater udøver advokatvirksomhed i fællesskab, gælder de i 3.2.1. til 3.2.3. nævnte regler for fællesskabet og alle dets deltagere.

3.3 Salæraftaler om andel i sagens genstand (pactum de quota litis)

3.3.1.

En advokat må ikke indgå salæraftaler, hvorefter han vederlægges med en andel af det, der opnås ved sagens gennemførelse (pactum de quota litis).

3.3.2.

Ved ”pactum de quota litis” forstås en aftale mellem advokaten og klienten indgået forud for afslutningen af den sag, hvori klienten er part, hvorefter klienten påtager sig at betale advokaten en del af udbyttet af sagen, hvad enten dette er en pengesum eller andet, der tilkendes klienten ved sagens afslutning.

3.3.3.

”Pactum de quota litis” omfatter ikke en aftale om, at salæret beregnes i forhold til sagsgenstandens værdi, hvis dette er i overensstemmelse med en almindelig godkendt salærtakst, eller underkastet kontrol af det organ, hvis myndighed advokaten er underlagt.

3.4 Honorarfastsættelse

3.4.1.

Klienten skal have fuld oplysning om ethvert honorar, advokaten beregner sig, og honorarer skal være rimelige og passende.

3.4.2.

Medmindre gyldig aftale om det modsatte er indgået mellem advokaten og klienten, er advokatens honorarberegning underkastet regulering i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på medlemmer af den advokatorganisation, advokaten tilhører. Tilhører han flere sådanne organisationer, anvendes den organisations regler, hvortil forholdet mellem advokaten og klienten er nærmest knyttet.

3.5 A conto-afregning

Hvis en advokat kræver a conto-betaling af honorar og/eller udlæg, må sådan betaling ikke overstige, hvad der efter et rimeligt skøn vil medgå til dækning af honorar og udlæg i den pågældende sag.

Undlader klienten at foretage sådan a conto-betaling, er advokaten berettiget til at udtræde af sagen, dog under iagttagelse af reglerne i 3.1.4 ovenfor.

3.6 Honorardeling med andre end advokater

3.6.1.

Bortset fra de nedennævnte tilfælde må en advokat ikke dele sit honorar med nogen, der ikke er advokat.

3.6.2.

Bestemmelsen i 3.6.1. er ikke til hinder for, at en advokat betaler honorar, provision eller andet vederlag til en afdød kollegas arvinger eller til en pensioneret kollega i forbindelse med overtagelse af en afdødes eller pensioneredes advokatvirksomhed.

3.7 Retshjælp

En advokat skal oplyse sin klient om eksisterende muligheder for offentlig retshjælp.

3.8. Klientmidler

3.8.1.

Når advokater, som led i deres virksomhed, kommer i besiddelse af midler på vegne deres klienter eller andre (herefter kaldt "klientmidler") er de forpligtet til at iagttage følgende regler:

3.8.1.1.

Klientmidler skal altid indestå på konti i en bank eller et lignende pengeinstitut underkastet offentligt tilsyn, ligesom modtagne klientmidler skal indsættes på en sådan konto, medmindre klienten udtrykkeligt eller stiltiende har tilladt, at midlerne behandles anderledes.

3.8.1.2.

Enhver konto, hvorpå der i advokatens navn indestår klientmidler, skal i kontobetegnelsen angive, at midlerne indestår på vegne advokatens klient eller klienter.

3.8.1.3.

Konti, hvorpå der i advokatens navn indestår klientmidler, skal til enhver tid have et samlet indestående, der ikke er mindre end summen af de klientmidler, der er betroet advokaten.

3.8.1.4.

Alle klientmidler skal være disponible for udbetaling til klienten ved påkrav eller med det varsel, klienten fastsætter.

3.8.1.5.

Der er forbudt at betale med klientmidler for klientens regning til andre end klienten, medmindre andet følger af retsregler eller af udtrykkeligt eller stiltiende samtykke fra klienten. Dette gælder også

- a) betaling til eller for en klient med midler betroet af en anden klient,
- b) betaling af advokatens honorar.

3.8.1.6.

Advokatens bogføring, hvoraf klienten kan kræve udskrift, skal nøjagtigt vise alle dispositioner over klientens midler. Disse skal holdes adskilt fra andre midler.

3.8.1.7.

De enkelte medlemslandes kompetente myndigheder skal være bemyndiget til fortroligt at kontrollere og undersøge advokaters behandling og bogføring af klientmidler for at sikre sig, hvorvidt gældende regler overholdes og at pålægge advokater, der ikke overholder reglerne, sanktioner.

3.8.2.

Med forbehold for det nedenfor anførte og uden præjudice for de i 3.8.1. nævnte regler, skal en advokat, der som led i sin virksomhed i en medlemsskat, betros klientmidler, overholde de regler som følges af de kompetente myndigheder i hjemlandet med hensyn til behandling og bogføring af klientmidler.

3.8.3.

En advokat, som permanent eller lejlighedsvis udøver advokatvirksomhed i et værtsland, kan med tilladelse af de kompetente myndigheder i vedkommende hjem- og værtslande følge kravene i værtslandet i stedet for de krav, der stilles i hjemlandet. I så fald skal advokaten i fornødent omgang oplyse sine klienter om, at han følger reglerne i værtslandet.

3.9. Advokatansvarsforsikring

3.9.1.

Advokater skal til enhver tid være ansvarsforsikret mod erstatningskrav som følge af ansvarspådragende professionel adfærd i et under hensyntagen til arten af og risikoen ved deres virksomhed passende omfang.

3.9.2.1.

Med forbehold for det nedenfor anførte skal en advokat, som permanent eller lejlighedsvis udøver advokatvirksomhed i en anden medlemsstat, følge de regler om pligtmæssig advokatansvarsforsikring, som gælder i hjemlandet.

3.9.2.2

En advokat, som er forpligtet til at være ansvarsforsikret i sit hjemland og som permanent eller lejlighedsvis udøver advokatvirksomhed i et værtsland, skal bestræbe sig på at få sin hjemlige forsikring udstrakt til også at dække den virksomhed, der udøves i et værtsland.

3.9.2.3.

En advokat, som ikke kan få sin ansvarsforsikring udvidet, som anført i 3.9.2.2., eller som ikke i sit hjemland er forpligtet til at tegne advokatansvarsforsikring og som permanent eller lejlighedsvis udøver advokatvirksomhed i et værtsland, skal så vidt muligt tegne advokatansvarsforsikring til sikring af sine klienter i værtslandet i mindst samme omfang, som kræves af advokater i det pågældende land.

3.9.2.4.

For så vidt en advokat ikke er i stand til at opnå forsikringsdækning, som krævet i de foregående bestemmelser, skal han i fornødent omfang informere de klienter, som kan blive berørt i tilfælde af erstatningskrav mod ham.

3.9.2.5.

En advokat, som udelukkende eller hovedsagelig udøver advokatvirksomhed i et værtsland, kan med tilladelse af de kompetente myndigheder i vedkommende hjem- og værtsland følge de krav om ansvarsforsikring, som gælder i værtslandet i stedet for hjemlandets krav. I så fald skal advokaten i fornødent omfang oplyse sine klienter om, at han er forsikret i overensstemmelse med kravene i værtslandet.

4. FORHOLDET TIL RETTEN

4.1. Adfældsregler i og over for retten

En advokat, som møder eller deltager i en retssag i et medlemsland, skal følge de regler om god advokatskik, som er gældende ved den pågældende domstol.

4.2 Korrekt processuel adfærd

En advokat skal altid iagttage korrekt processuel adfærd. Han må ikke uden forudgående meddelelse til modpartens advokat rette henvendelse til dommeren eller forsyne denne med bilag, notater eller dokumenter, som modpartens advokat ikke får rimelig tid til at gøre sig bekendt med, medmindre sådanne skridt er tilladt under den pågældende procesordning.

4.3 Opførsel i retten

En advokat skal under udvisning a respekt og høflighed for retten varetage sin klients interesser med værdighed og på den måde, som han anser for, inden for lovens rammer, at tjene klientens interesser bedst muligt.

4.4 Urigtige eller vildledende oplysninger

En advokat må aldrig bevidst meddele retten urigtige eller vildledende oplysninger.

4.5 Reglernes anvendelse i voldgiftssager etc.

Reglerne om advokatens forhold til retten finder tilsvarende anvendelse på advokatens forhold til voldgiftsmænd og andre, der, eventuelt lejlighedsvis, udøver judicielle eller lignende funktioner.

5. FORHOLDET MELLEML ADVOKATER

5.1 Det kollegiale fællesskab

5.1.1.

Kollegial tillid og samarbejde mellem advokater fra andre medlemslande som kolleger og behandle dem fair og korrekt.

5.1.2.

En advokat skal anerkende advokater fra andre medlemslande som kolleger og behandle dem fair og korrekt.

5.2 Samarbejde mellem advokater fra forskellige medlemslande

5.1.2.

En advokat, som modtager henvendelse fra en kollega fra et andet medlemsland, er forpligtet til ikke at påtage sig en sag, som han ikke er kompetent til at udføre. Advokaten skal i så fald bistå kollegaen med at skaffe oplysninger, der er nødvendige for at sætte vedkommende i stand til at overgive sagen til advokat, der er i stand til at udføre den ønskede opgave.

5.2.2.

Når advokater fra forskellige medlemslande samarbejder, påhviler der begge pligt til at tage hensyn til eventuelle forskelligheder mellem deres respektive retssystemer, de faglige organisationers kompetence og advokatpligterne i de pågældende lande.

5.3. Korrespondance mellem advokater

5.3.1

Den advokat, som ønsker en meddelelse til en advokat i et andet medlemsland behandlet ”fortroligt” eller ”uden præjudice”, skal klart lade dette fremgå af meddelelsen.

5.3.2.

Hvis modtageren ikke er i stand til at sikre meddelelsens behandling som fortrolig eller uden præjudice, skal han returnere den til afsenderen, uden at indholdet videregives til andre.

5.4. Henvisningshonorar

5.4.1.

En advokat må hverken af advokater eller andre kræve eller modtage honorar, provision eller andet vederlag for at henvise eller anbefale en klient.

5.4.2.

En Advokat må ikke betale nogen honorar, provision eller andet vederlag for henvisning af en klient.

5.5. Kommunikation med modparten

En advokat må ikke i en konkret sag henvende sig direkte til nogen, som er repræsenteret af en kollega uden dennes samtykke og skal i så fald holde den anden advokat underrettet om enhver sådan kommunikation.

5.6. *Advokatskifte [ophævet efter beslutning på generalforsamling i CCBE i Dublin 6. december 2002 – bestemmelsen havde følgende ordlyd gengivet i kursiv]*

5.6.1.

En advokat, der anmodes om at overtage en sag, hvori klienten har været repræsenteret af en anden kollega, skal orientere denne og må, med forbehold for reglen i 5.6.2., ikke foretage sig noget i sagen, før han har sikret sig, at der er truffet foranstaltninger til dækning af kollegaens honorar og udlæg. Denne pligt medfører dog ikke personlig hæftelse overfor kollegaen.

5.6.2

Hvis hastende ekspeditioner i klientens interesse må foretages før betingelserne i 5.6.1. er opfyldt, kan den nye advokat foretage disse under forudsætning af, at kollegaen straks orienteres.

5.7 Hæftelse for honorar

Ved professionelle relationer mellem medlemmer af advokatorganisationer i forskellige medlemslande hæfter en advokat personligt, også i tilfælde af klientens insolvens, for den udenlandske kollegas krav på honorar og udlæg, såfremt han selv har engageret eller søgt råd hos kollegaen uden at begrænse sig til at anbefale kollegaen eller til at introducere klienten for ham. De pågældende advokater kan dog ved samarbejdets begyndelse træffe særlig aftale herom. Endvidere kan opdragsgiveren til enhver tid begrænse sin personlige hæftelse til de krav på honorar og udlæg, der er opstået før meddelelsen til kollegaen om, at opdragsgiveren ikke vil hæfte for fremtiden.

5.8 Uddannelse af unge advokater

For i klienters interesse at styrke tillid og samarbejde mellem advokater i forskellige medlemslande er det nødvendigt at øge kendskabet til retssystemerne og retsplejen i de forskellige lande. Derfor bør advokater ved overvejelse af standens behov for uddannelse af unge advokater tage behovet for uddannelse af unge advokater fra andre medlemslande i betragtning.

5.9 Tvister mellem advokater i forskellige medlemslande

5.9.1.

Hvis en advokat finder, at en kollega fra et andet medlemsland har handlet i strid med reglerne om god advokatskik, skal han henlede kollegaens opmærksomhed derpå.

5.9.2.

Hvis der opstår tvist af professionel art mellem advokater i forskellige medlemslande, skal de så vidt muligt først søge den bilagt i mindelighed.

5.9.3.

En advokat må ikke indlede retssag eller disciplinærsag mod en kollega i et andet medlemsland angående et spørgsmål som nævnt i 5.9.1. eller 5.9.2. ovenfor uden først at orientere de advokatorganisationer, hvortil parterne hører og give de pågældende advokatorganisationer mulighed for at bidrage til en løsning.